

نیایش

حَمْدًا يَرْتَفِعُ مِنَّا إِلَىٰ أَعْلَىٰ عِلِّيِّينَ
فِي كِتَابٍ مَّرْقُومٍ يُشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ،
حَمْدًا تَقْرُبُهُ عِيُونُنَا إِذَا بَرَقَتِ الْأَبْصَارُ
وَتَبْيَضُّ بِهِ وُجُوهُنَا إِذَا اسْوَدَّتِ الْأَبْشَارُ

[خدا را سپاس؛] سپاسی که از ما به اعلیٰ علیین بالا رود در نامه نوشته شده‌ای که مقربین آن را مشاهده می‌نمایند؛
سپاسی که چشم‌های ما به آن روشن گردد آن هنگام که دیده‌ها خیره و دوخته شود

و چهره‌های ما به آن سفید گردد آن هنگام که روها سیاه شود

